

ADVISERENDE STEM KRIJGT TANDEN

De adviserende stem op het beloningsverslag ontwikkelt zich van ritueel naar signaal. Bij Euronext en Besi verwierpen de aanwezige aandeelhouders het verslag. Vooral Besi ligt al jaren onder vuur vanwege een agressief beloningsbeleid, bijvoorbeeld als gevolg van de jaarlijks terugkerende toekenning van 70 duizend aandelen. Dat pakket alleen al was goed voor ruim tien miljoen euro aan extra beloning en was aanzienlijk meer dan ceo Richard Blickmans reguliere salaris, jaarbonus en meerjarenbonus (totaal ruim zes miljoen euro) bij elkaar.

Het was de vierde keer in successie dat beleggers het beloningsverslag verwierpen. Blickman behoort tot de best betaalde bestuurders van de beurs. Hoewel de gewraakte aandelenbeloning sinds kort geen onderdeel meer uitmaakt van het beloningsbeleid, protesteerden beleggers toch nogmaals tegen deze vrijgevigheid. Ook bij Unilever (27,7 procent tegen), UMG (27,1 procent) en AkzoNobel (18,5 procent) was sprake van opvallend stevige tegenstemmen.

procent plus een aandeel – of een zwaardere meerderheid – twee derde plus een aandeel – nodig was om het voorstel aan te nemen.

SPANNINGSVELD

De impasse rond het beloningsbeleid is tekenend. Ceo Matthijs Storm krijgt, op basis van prestatiedoelen, al jaren een hoge variabele beloning, terwijl de koersontwikkeling op lange termijn matig is.

Dat voedt de kritiek: worden wel de juiste prikkels gegeven, en wie controleert het beoordelingsproces? Commissarissen schermen opnieuw met marktconforme benchmarks, maar dat argument verliest aan overtuigingskracht als beleggers hun steun intrekken.

De stemmingen laten zien dat het spanningsveld tussen bestuur en grootaandeelhouder niet kleiner wordt. De uitspraken van Storm, die zijn commissaris-

sen te hulp schoot tijdens de vergadering – “wij spiegelen het belang van alle aandeelhouders, niet één” – klinken principieel, maar verhullen dat zonder instemming van Van Herk geen enkele aanpassing in het (belonings)beleid kans maakt.

Het oude beloningsbeleid uit 2020 blijft van kracht, maar de discussie zal volgend jaar onverminderd opblazen. Intussen is de kans groot dat de echte onderhandeling achter gesloten deuren plaatsvindt, tussen commissarissen en Van Herk. De vraag is wat daar te winnen valt – behalve tijd.

jaar strandde het aangepaste plan op de blokkade van Van Herk. Volgens beloningscommissaris Willem Bontes was het voorstel juist “zorgvuldig afgestemd” met belanghebbenden, inclusief een benchmark die uitwees dat bestuurders erop zouden inleveren. Maar in de praktijk verschoof het zwaartepunt van de beloning juist naar de korte termijn – een constructie die bij beleggers slecht valt. Variabele beloning moet vooral de lange termijn belonen. Wereldhaves geschiedenis leert dat het bedrijf kwetsbaar is voor kortetermijndenken, ook in de beloningsstructuur.

Ook het plan om de nominale waarde van de aandelen te verlagen leidde tot commotie. Het leek een technische ingreep, een

**WERELDHAVES
GESCHIEDENIS
LEERT DAT
HET BEDRIJF
KWETSBAAR
IS VOOR
KORTETER-
MIJNDENKEN,
OOK IN DE
BELONINGS-
STRUCTUUR**

afstem-
peling
van 1
euro naar
10 eurocent.

Maar feit is dat die het makkelijker en goedkoper kan maken een beschermingswal op te werpen via de beschermingsstichting. Voor Van Herk en enkele kleinere aandeelhouders was deze statutenwijziging een brug te ver.

Na een tegenstem van 40 procent van het aanwezige aandelenkapitaal bij het voorstel om de statuten te wijzigen, ontstond consternatie. De notaris kon ter plekke niet zeggen of de steun voldoende was, het bestuur evenmin. Het was onduidelijk of een gewone meerderheid – 50